

nævnte den Gang en lille Begivenhed, ved hvilken det ærede Medlem har vist, at han langt fra staar paa Landboernes Side, naar det særlig kniber og ikke passer i hans politiske Kram. Nu har imidlertid det ærede Medlem fra Søndervinge (Svendsen) gjort mig den Tjeneste at minde mig om en Begivenhed, og han fik Lov til at minde mig om den fuldt ud, saa jeg er vis paa, at vor ærede Formand vil give mig Lov til at svare paa dette Punkt. Det ærede Medlem mindede mig om en nærliggende Begivenhed, nemlig om Afstemningen i Foraaret angaaende Tilskud til Amtskommunerne. Hvorledes gik det til? Det gik saaledes til, at med stor Bram og Brast blev der i Begyndelsen af forrige Samling indbragt et Forslag om, at vi Landboere . . .

Formanden (Clausen): Ja, det gaar ikke an at komme for langt ind paa andre Sager. Allerede da det nævnte ærede Medlem havde Ordet, paatalte jeg det og udtalte, at han maatte ikke komme ind derpaa.

Buff: Ja, det er jo en anden Sag. Skal man nu herefter angribes i Tinget og ikke have Lov til at forsvare sig?

Formanden (Clausen): Naar Formanden paataler, er det ærede Medlem forsvaret.

Buff: Naa, ja, ja! Jeg har ikke noget imod, at det bliver konstateret.

Jeg vender mig saa til det ærede Medlem, som jo vilde anbefale, at den Bjece, som i Gaar det ærede Medlem fra Næns (Berntsen) omtalte og oplæste en Del af, skulde sendes ud i Ribekredsen og i Odderkredsen. I samme Forbindelse kom det ærede Medlem til at gøre mig en Kompliment, som jeg maa takke for, nemlig at Købstæderne havde ingen bedre Forsvarer end mig. Jeg takker, thi jeg har ikke selv givet mig den Anerkendelse. Jeg thfykes, at det er ret kært, at Folk, der ere Landboere, der ikke føle, tænke eller ønske andet end at være Bønder, saa den Anerkendelse, at der ikke findes bedre Repræsentanter til at forsvare Købstædernes Interesser end vi Bønder. Jeg takker for den Opmærksomhed, som det ærede Medlem saaledes har vist mig, og jeg vil bede de ærede Herrer, som repræsenterer Byerne, at de ville huske paa, at en af deres nu Partifæller har givet mig den Anerkendelse, at der her i Tinget ikke findes nogen bedre Repræsentant til at tale deres Sag end mig. Ja, jeg har rigtignok ment og mener ogsaa

fremdeles, at hvis vi skulle have noget udrettet til Gavn for det danske Landbrug, saa maa vi indrette det saaledes, at Købstæderne saa noget med, thi ellers saa vi intet udrettet. Og nu mente jeg, at det ærede Medlem fra Søndervinge navnlig havde tilenet sig den Anskuelse meget alvorligt, at hellere maatte man opnaa noget virkeligt end slet intet. Jeg antager da, det er i fuld Overensstemmelse med det ærede Medlems og hans Meningsfællers Anskuelse at hævde dette Standpunkt, og jeg mener, at naar vi skulle have noget udrettet for det danske Landbrug, saa maa vi tage Hensyn til, at der er nogle Købstæder, som have hjulpet til at fylde den danske Statskasse, hvoraf Pengene skulle tages. Og naar vi saa have en Regering, der klart og tydelig har erklæret, at den ikke vil være med til at gøre nogen Samfundsklasse Uret, saa gad jeg vide, hvordan vi Landboere skulle saa noget igennem, medmindre der tages et fornuftigt og rimeligt Hensyn til Købstæderne; saaledes har jeg opfattet Situationen, og den Anskuelse hævder jeg fremdeles, baade fordi jeg anser den for at være retfærdigst og rimeligst, og ogsaa fordi jeg repræsenterer lige saa godt den gamle Stad Ribe, som jeg repræsenterer de Landboere, der bo uden for Ribe, og derfor vilde det være i højeste Grad urimeligt og ufornuftigt af mig ikke at tage Hensyn til begge Sider. (Hør!) Det ønsker jeg derfor at gøre, thi jeg tror, at vi ad den Vej snarest maa at opnaa noget for Landbruget. Vi have set, at der i denne Samling blev indbragt et Andragende om at saa noget gjort for Landbruget i Retning af en Kreditforening. . . .

Formanden (Clausen): Ja, det kommer jo ikke denne Sag ved!

Buff: Ja, jeg skal jo høje mig for Formanden. — Men det var altsaa det med denne Bjece, som det ærede Medlem fra Odder har udgivet, og som skulde sendes omkringovre i min Valgkreds og i Odderkredsen. Det har da noget med Sagen at gøre, thi det var det, som det ærede Medlem kom ind paa. Jeg vil da sige til det ærede Medlem, at han maa gerne foranstalte nogle Hundrede eller nogle Tusinde af disse Bøger sendt om i de Valgkredse, og jeg tror nok, at vi kunne endda begaa os derovre, uden at vi gaa hen og blive enten Højremænd eller moderate. Naar det ærede Medlem vil sørge for, at jeg kan saa en kjøbenhavnsk Kreds, saa takker jeg det ærede Medlem ogsaa for den Opmærksomhed. Hvis det skulde gaa saa vidt, at Københavnerne skulde